

Першае ўрачыстае пасяджэнне з'езду „Маладняк“^(6*).

Прамова Т. Самэхвалова.

Маладняк вырае на камсамольскіх вагонах як сіла, што ўступае ў барацьбу за камунізм. За два гады мы маем вялікія дасягненні.

Будучая праца павялічвае нашы труднасці і робіць далейшы шлях больш складаным. «Маладняк» ня толькі культурная сіла, а і палітычная арганізацыя. Ленінская теорыя вучобы, акая адбываецца ў камсамоле, павінна прайсці і праз рады маладнякоўскай арганізацыі.

Зараз, калі мы перажываем вялікі паварот у працы на вёсцы і эканамічны ўзрост, мы павінны ведаць, што гэтыя дасягненні нясуць вялікія перашкоды, якія будзе адчуваць дробная буржуазія. Мы будзем адчуваць напор, і павінны нешта праціпаставіць гэтаму.

Тут паўстае барацьба з нацыяналізмам-шавінізмам. Мы любім беларускую мову, любім яе за то, што на ёй гаворыць рабочы, мы любім гэты народ, які здолеў дайсці да Кастрычніка, мы любім свой край, мы ганарымся тым, што жывём у Беларусіім краі, мы ганарымся тым, што разам з іншымі нацыямі будзем культуру.

З апідаю мы будзем адкідаць усё тое, што перашкаджае выпэўненню нашых задач, з усёю рашучасцю мы будзем змагацца з вузкім дэмакратызмам і будзем адкідаць усё тое, што перашкаджае дыктатуры пралетарыяту.

Прамова тав. Чарнушэвіча.

Вітаю з'езд ад ураду БССР. «Маладняк» расце і ўзмацняе сваю працу. Мы бачым, што гэта моцная арганізацыя, якая валічвае звыш 500 чляброў, дае магчымасць камуністычнай партыі і савецкай ўладзе іменна праз свае творы далучыць працоўныя масы да культуры.

Мы спадзіёмся, што больш таго, аб чым казаў т. Чарот, таго прыгнечання і зьдзекаў у Беларусі ня будзе, што далей Беларусь—савецкая дзяржава—будзе расквітаць пышнай кветкай.

Будзем спадзівацца, што „Маладняк“ вырасце ў магутную сілу, якая здолее ажыццявіць вазеты Леніна.

Прамова Т. Лакціёнава.

Дазвольце мне перадаць шчырае прывітаньне першаму з'езду беларускіх маладых пісьменьнікаў ад чырвонаармейцаў, камандыраў і палітрацаўнікоў М беларускай дывізіі.

Калі мы хочам стварыць культурны быт нашых часоў, дык мы самі сустракаем з такімі недахваткамі, з якімі мы, камандыры і палітрацаўнікі, без маладых культурных сіл у асабе маладнякоўцаў ня зможам справіцца. Гэтая сувязь у сучасны момант ужо ажыццяўляецца, тым што маладнякоўцы прыялі культурнае шэфства над адным з менскіх палкоў. Гэтае шэфства бяз сумнення забяспечыць нам стварэнне культурнага побыту.

Прамова Т. Карэнеўскага.

Народны камісарыят асветы в радасцю вітае першы ўсебеларускі зезд Маладняка. Ня глядзячы на тое, што Маладняк у сваім жыцці мае толькі два гады працы, яго культурна-асветная праца вадзвычайна вялікая. Цяпер вы ня ўбачыце ніводнае газеты, часопісі, дзе ня было б процантаў на 75 матэрыялаў маладнякоўскае працы. І трэба адзначыць, што самая удачная па свайму зместу, па сваёй ідэалёгіі, дынаміцы, гэта ёсць тая частка нашай літаратуры, якая намі атрымліваецца ад Маладняку.

Прамова тав. Аўсьлендэра.

З апошніх прамоў прывітаньяў асабліва характарна прамова таварыша Аўсьлендэра.

Ён кажа, што карэнні яўрэйскай і беларускай культуры зараз пераплятаюцца ў сваіх матывах. Калі Янка Купала пісаў, што „невясёлая старонка—Беларусь“, у той жа час яўрэйскі паэта Мэндэль Сфорым пісаў таксама пра гэту невясёлую старонку, пра той уціск, у якім знаходзілася яўрэйскае насельніцтва на Беларусі.

Нарэшце, былі зачытаны шматлікія прывітаньні-тэлеграмы ад наэтаў і пісьменьнікаў і іншых нацыянальнасьцяў СССР, а таксама ад розных арганізацый і асоб.

(Працяг будзе).